

[Ragnhild Andersen.]

lemmer af en fortsættelsessygekasse eller af en B-afdeling i en sygekasse. Det afgørende er, hvilke rettigheder de har og hvilke forpligtelser. Det kan heller ikke være afgørende med de 25 millioner i formue, som de ærede ordførere for venstre og de konservative nu betragter med de allertykkeste briller. Det kan det ikke være. Det er ikke personlig formue, der her er tale om, det er formue, der er opsparet af medlemmer af fortsættelsessygekasserne, og en meget stor del af disse medlemmer vil sikkert være døde og borte nu, og det er rimeligt, at denne formue ikke betragtes som noget, der ejes af en lille stat inden for staten, men som noget, der i allerhøjeste grad er et offentligt anliggende og må betragtes og vurderes som sådant.

Ordføreren for de konservative, det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, gør her gældende, at ordningen ikke er for de dårligst stillede. Det er ikke rigtigt. Når denne ordning omfatter en betydelig forbedring for henimod $\frac{3}{4}$ million lønmodtagere, må man sige, at den i allerhøjeste grad er for de dårligst stillede. Det ærede medlem maner også et billede frem her ved tredje behandling af, hvilken situation de ubemidlede ville komme i, hvis lægerne ikke ville slutte overenskomst, så at de ubemidlede skulle have penge med, når de gik til lægen. Jeg må sige, jeg tror ikke så dårligt om den danske lægestand. Nok kan der være problemer, men det plejer dog altid at komme til resultater og overenskomster mellem lægerne og sygekasserne, og det gør det sikkert også i fremtiden. Nej, den brede befolkning, i første række lønmodtagergruppen, men også andre, vil hilse denne lovgivning med stor tilfredshed som et betydeligt fremskridt på det sociale og sygeforsikringsmæssige område. Jeg har allerede beklaget de forringelser, der er sket af lovforslaget om sygeforsikring, men den kommunistiske gruppe kan stemme for det og tillige for lovforslaget om svangerskabshygijne.

Baunsgaard: Ved anden behandling af disse lovforslag gjorde jeg rede for nogle synspunkter vedrørende forholdet mellem fortsættelseskasserne og de nyoprettede B-afdelinger og gjorde herunder opmærk-

som på, at der var to forhold, jeg ikke fandt rimelige: at man gav statstilskud til B-afdelingerne, men ikke til fortsættelseskasserne, og at der ikke var ligestilling med hensyn til daglønnsordningen.

Ved de nu vedtagne ændringsforslag er der ikke skabt ligestilling med hensyn til daglønnsordningen, og det kan jeg beklage, men der er derimod sket det, at man ved ændringsforslag har skabt den principielle ligestilling mellem fortsættelseskasserne og B-afdelingerne med hensyn til statstilskud derved, at de 2 mill. kr. i statstilskud til speciallægehjælp for B-medlemmerne er taget ud af lovforslaget. Jeg lægger så megen vægt på, at man fastholder den ud fra min bedømmelse rimelige betragtning, at der skal være ligestilling på dette område, at jeg kan meddele, at det ærede medlem hr. Slipsager og jeg vil stemme for lovforslaget her ved tredje behandling.

Det mener det ærede medlem hr. Ninn-Hansen ikke jeg kan gøre, men så kan jeg jo sige, at det er godt, det er mig og ikke det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, der skal træffe afgørelser i mine spørgsmål. Jeg kan forstå på det ærede medlem hr. Ninn-Hansen efter den stilling, han her tager, at der for ham kun kan være tale om et enten-eller, enten alt eller også intet. Jeg beder om, at man så ser på, hvad det er, det ærede medlem vil, og hvad det er, oppositionen vil. Når der skal vælges mellem alt eller intet, så er der jo intet tilbage af alt det, man har sagt her om forsøg på samarbejde. Den ene mulighed må altså være oppositionens forslag, og hvad bygger det på? Det bygger på, at de mindrebemidlede, de, der ligger under sygekassegrænsen, skal betale i sygekassekontingent 39-40 mill. kr. mere. Jeg tror, at det for den historiske sandheds skyld er nødvendigt, at man i dette øjeblik gør opmærksom på, hvad det egentlig er, venstre og de konservative nu stiller som betingelse for, at der kan opnås enighed om sygekasseloven. Det er, at man for at skabe mulighed for den skattelettelse, de så letsindigt lovede, går ud og siger til de mindrebemidlede, at nu skal der skaffes 40 mill. kr., som de skal betale. Så siger det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, at sådan som sygekasseforslaget